

Flygtningenævnets præmisser

Flygtningenævnet har to gange genoptaget sagen til fornyet behandling på et nyt mundtligt nævnsmøde, hvorfor nævnet i alt har truffet afgørelse i sagen tre gange.

Flygtningenævnet udtalte i efteråret 2014:

”Ansøgeren er etnisk [...] og kristen fra [by A], Uganda. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Uganda frygter at blive udsat for represalier fra personer fra lokalbefolkningen eller fra familiemedlemmer, idet hun er homoseksuel.

Endvidere har ansøgeren som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Uganda frygter at blive idømt fængsel på livstid eller henrettet af de ugandiske myndigheder, idet hun er homoseksuel.

Til støtte for sit asylmotiv har ansøgeren forklaret at, hun omkring 1990 erfarede, at hun var homoseksuel, og indledte et forhold til en kvinde ved navn [M]. Efterfølgende indledte hun et forhold til en kvinde ved navn [R], som gik på samme skole som ansøgeren. [R] besøgte ansøgeren på hendes bopæl, og i den forbindelse opdagede hendes fader, at hun og [R] var intime sammen. Efterfølgende blev personer i lokalområdet opmærksomme på ansøgerens seksuelle orientering. Hun ved ikke hvordan personer i lokalbefolkningen, fik kendskab herom. Omkring 1998 blev ansøgeren af sin fader, bedt om at forlade deres bopæl. Herefter tog hun ophold i byen [Z] hos en kvinde ved navn [B]. I [måned i foråret] 2007 mødte ansøgeren en kvinde ved navn [A]. De tilbragte tid sammen indtil [måned i sommeren] 2007, hvor de sammen udrejste af Uganda. Ansøgeren udrejste legalt af Uganda, legitimeret med eget ægte nationalitetspas, isat Schengen-visum. I [måned i efteråret] 2007 forlod [A] ansøgeren på en bar i Danmark, og hun har ikke set [A] siden. Den [dato i foråret] 2013 blev ansøgeren antruffet af repræsentanter fra dansk politi og indgav ansøgning om asyl.

Det påhviler en asylansøger at medvirke til sagens oplysning og sandsynliggøre sit asylmotiv, jf. udlændingelovens § 40. Flygtningenævnet finder overordnet, at ansøgerens forklaring i det væsentlige må tilsidesættes som utroværdig og usandsynlig. Nævnet har herved blandt andet lagt vægt på, at ansøgeren oprindeligt har angivet at have seks søstre, men for nævnet har forklaret, at hun rettelig har otte søstre. Hun har endvidere forklaret, at hun efter indrejsen i Danmark i [måned i sommeren] 2007 ikke har forladt landet og har ikke kunnet give nogen forklaring på, hvorfor der i hendes pas er et stempel fra Entebbe lufthavn fra [måned i sommeren] 2007. Endvidere forekommer hendes forklaring om manglende kendskab til [A]s bopæl og beskæftigelse på trods af et halvt års samliv usandsynligt, hvilket også gør sig gældende i relation til hendes kendskab til [S] og [V], som hun angiveligt har boet sammen med fra 2007 til anholdelsen i 2013. På denne baggrund finder Flygtningenævnet ikke, at ansøgeren har sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Uganda vil være i risiko for forfølgelse omfattende af udlændingelovens § 7, stk. 1, eller for at blive udsat for overgreb omfattende af udlændingelovens § 7, stk. 2. Det forhold, at ansøgeren efter afslaget på asyl fra Udlændingestyrelsen har søgt kontakt til den danske afdeling af LGBT, findes ikke at kunne medføre nogen ændring heri.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

I sommeren 2016 anmodede Dansk Flygtningehjælp på vegne af klageren om genoptagelse af sagen. Dansk Flygtningehjælp henviste blandt andet til opdaterede oplysninger om klagerens helbred og

medlemskab af LGBT Asylum. Flygtningenævnet besluttede i forlængelse heraf efter omstændighederne at genoptage sagen til behandling på en nyt mundtligt nævnsmøde.

Flygtningenævnet udtalte i vinteren 2016/2017:

”Ansøgeren er etnisk [...] og kristen fra [by A], Uganda. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Uganda frygter at blive udsat for repressalier fra lokalbefolkningen eller fra familiemedlemmer, idet hun er homoseksuel. Endvidere har ansøgeren som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Uganda frygter at blive idømt fængsel på livstid eller blive henrettet af de ugandiske myndigheder, idet hun er homoseksuel.

Til støtte for sit asylmotiv har ansøgeren forklaret, at hun omkring 1990 erfarede, at hun var homoseksuel, og at hun siden har været i flere forhold med kvinder. Ansøgeren har videre forklaret, at det er kommet til hendes families samt lokalbefolkningens kendskab, at hun er homoseksuel, samt at hun har været udsat for overgreb i Uganda som følge af dette.

Flygtningenævnet bemærker indledningsvist, at nævnet i forbindelse med bevisvurderingen i sagen har taget højde for ansøgerens særlige sårbarhed og psyke, som efter det oplyste betyder, at ansøgeren kan have svært ved at huske og forklare sig.

Flygtningenævnet kan i det væsentlige lægge ansøgerens forklaring om sit asylmotiv til grund. Flygtningenævnet lægger således til grund, at ansøgeren er homoseksuel. Flygtningenævnet lægger endvidere til grund, at ansøgeren i sin landsby blev udsat for chikane og en korrektionsvoldtægt, da lokalbefolkningen fandt ud af, at ansøgeren var homoseksuel. Endelig lægger Flygtningenævnet til grund, at ansøgerens familie har slået hånden af hende på grund af hendes homoseksualitet.

Flygtningenævnet lægger videre til grund, at ansøgeren i en længere periode på ca. 9 år forud for sin udrejse boede hos en veninde i byen [Z], og at hun i den periode havde forskellige partnere, men at hun ikke oplevede overgreb på grund af sin homoseksualitet.

Endelig lægger Flygtningenævnet til grund, at ansøgeren i Danmark har levet åbent med sin homoseksualitet, og at hun efter det første afslag på asyl har haft tilknytning til LGBT Asylum, hvor hun i nogen grad er blevet profileret.

Flygtningenævnet finder, at ansøgeren, der ikke ved udrejsen af Uganda var særligt profileret som homoseksuel og ikke var i modsætningsforhold til nogen, ikke har sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Uganda, alene som følge af sin homoseksualitet og sin profilering i Danmark, vil være i risiko for asylbegrundende forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7.

Flygtningenævnet har herved lagt vægt på de foreliggende baggrundsoplysninger om homoseksuelle i Uganda, herunder blandt andet rapporterne fra Udlændingestyrelsens og Dansk Flygtningehjælps fact finding mission til Kampala i Uganda, ”Situation of LGBT persons in Uganda”, udgivet januar 2014, US Department of State – 2013 Country Report on Human Rights Practices, UK Home Office – Country Information and Guidance Uganda af 10. april 2014. Det fremgår af de aktuelle baggrundsoplysninger, at om end forholdene for homoseksuelle i Uganda efter omstændighederne kan være vanskelige, er LGBT-personer ikke udsat for rutinemæssige eller systematiske målrettede

overgreb fra myndighederne. Det fremgår videre, at uanset homoseksualitet ifølge Penal Code Act 1950, Section 145, er ulovligt, er ingen personer blevet dømt for homoseksualitet, og der er endvidere etableret støttenetværker for homoseksuelle. Ydermere fremgår det, at Ugandas forfatningsdomstol den 1. august 2014 besluttede at annullere den omdiskuterede Anti-Homosexuality Act 2014. Flygtningenævnet henviser herved blandt andet til UK Home Office – Country Information and Guidance Uganda on Sexual Orientation and Gender Identity, udgivet august 2014, og Organization for Refugee, Asylum and Migration – Country of Origin Report: Sexual and Gender Minorities, udgivet oktober 2014.

Flygtningenævnet har endvidere i sit grundlag for vurderingen af sagen inddraget de nyeste baggrundsrapporter om forholdene for homoseksuelle i Uganda, herunder blandt andet Human Rights Watch's World Report 2016 – Uganda, udgivet den 27. januar 2016, Amnesty Internationals Annual Report 2015/16 – Uganda, udgivet 24. februar 2016, US Department of State – 2015 Country Report on Human Rights Practices – Uganda, udgivet 13. april 2016, Freedom House, Freedom in the World 2016 – Uganda, udgivet 10. maj 2016, og ILGA's 11. udgave af rapporten State Sponsored Homophobia, A World Survey of Laws: criminalisation, protection and recognition of same-sex love, udgivet maj 2016, der bekræfter ovenstående oplysninger om, at forholdene for homoseksuelle i Uganda efter omstændighederne kan være vanskelige, men ikke indeholder oplysninger om rutinemæssige eller systematiske målrettede overgreb fra myndighederne.

Det forhold, at Flygtningenævnet efter en konkret og samlet vurdering har meddelt andre asylansøgere, der som asylmotiv har henvist til, at de risikerer efterstræbelse ved en tilbagevenden til hjemlandet, fordi de er homoseksuelle, kan ikke føre til en ændret vurdering af ansøgerens asylsag.

Endelig kan det forhold, at der i en ugandisk avis i sommeren 2016 er skrevet, at der skal hjemsendes tre homoseksuelle kvinder fra Danmark til Uganda, ikke føre til et andet resultat. Der er herved lagt vægt på, at ansøgeren ikke er identificeret i artiklen.

Flygtningenævnet finder således, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Uganda vil være i risiko for at blive udsat for forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller være i reel risiko for at blive udsat for forhold omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”

I vinteren 2016/2017 anmodede Dansk Flygtningehjælp på vegne af klageren Flygtningenævnet om at genoptage sagen med henvisning til, at klagerens navn og billede fremgik af en artikel, omhandlende klagerens udsendelse af Danmark, som var offentliggjort på en ugandisk hjemmeside. Flygtningenævnet besluttede i forlængelse heraf at genoptage behandlingen af sagen på et skriftligt nævnsmøde med de oprindelige nævnsmedlemmer. Flygtningenævnet besluttede i foråret 2017 af formelle årsager ex officio at henvise sagen til behandling på et nyt mundtligt nævnsmøde.

Flygtningenævnet udtalte i foråret 2017:

”Ansøgeren er etnisk [...] og kristen fra [by A], Uganda. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som oprindeligt asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til Uganda frygter at blive udsat for repressalier fra lokalbefolkningen eller fra familiemedlemmer, idet hun er homoseksuel. Endvidere har ansøgeren som asylmotiv henvist til, at hun ved en tilbagevenden til

Uganda frygter at blive idømt fængsel på livstid eller blive henrettet af de ugandiske myndigheder, idet hun er homoseksuel.

Ansøgeren har nu yderligere til støtte for sit asylmotiv henvist til, at hun efter Flygtningenævnets afgørelse er blevet eksponeret på en ugandisk hjemmeside, [navn på hjemmeside], der den [dato i vinteren 2016/2017] har offentliggjort en artikel, hvori ansøgerens navn og billede fremgår. Artiklen omhandler den planlagte udsendelse af ansøgeren fra Danmark.

Som fastslået ved Flygtningenævnets afgørelse af [dato i vinteren 2016/2017], kan ansøgerens forklaring om sit asylmotiv i det væsentlige lægges til grund. Nævnet lægger således under denne genoptagelsessag til grund, at ansøgeren er homoseksuel, og at ansøgeren i sin landsby er blevet udsat for chikane og en korrektionsvoldtægt, da lokalbefolkningen fandt ud af, at hun var homoseksuel. Endelig lægger nævnet til grund, at ansøgerens familie har slået hånden af hende på grund af hendes homoseksualitet.

Ved vurderingen af forholdene for LGBT-personer i Uganda, har Flygtningenævnet lagt vægt på de senere års baggrundsoplysninger om forholdene for LGBT-personer i Uganda, herunder blandt andet de seneste rapporter fra ILGA, *State-Sponsored Homophobia, A world Survey of Sexual Orientation Laws: Criminalisation, Protection and Recognition*, udgivet maj 2017, UK Home Office, *Country Policy and Information Note, Uganda: Sexual orientation and gender identity*, udgivet januar 2017, Human Rights Watch: *World Report 2017 – Uganda*, udgivet 12. januar 2017, Amnesty International Report 2016/17, *The State of the World's Human Rights – Uganda*, udgivet 22. februar 2017, Regeringskansliet, Utrikesdepartementet: *Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer i Uganda 2015–2016*, udgivet april 2016, US Department of State, *Country Reports on Human Rights Practices for 2016, Uganda*, udgivet 3. marts 2017, og Freedom House, *Freedom in the World 2016 – Uganda*, udgivet 10. maj 2016.

Det fremgår af de aktuelle baggrundsoplysninger, at om end forholdene for homoseksuelle i Uganda kan være vanskelige, er LGBT-personer ikke udsat for rutinemæssige eller systematiske målrettede overgreb fra myndighederne eller befolkningen. Ugandas forfatningsdomstol besluttede den 1. august 2014 at annullere den omdiskuterede Anti-Homosexuality Act 2014, og myndighederne har besluttet ikke at genfremsætte lovforslaget. Selvom homoseksualitet ifølge Penal Code Act 1950, Section 145, er ulovligt, er ingen personer blevet dømt for homoseksualitet. Endvidere fremgår det, at chefen (Inspector General) for det ugandiske politi har givet ordre til ikke at forfølge personer på grundlag af deres seksualitet eller kønsidentitet. Derudover fremgår det, at der siden 2012 årligt er arrangeret Uganda Prides, og at møder arrangeret af LGBT-organisationer, herunder også Uganda Prides, er blevet opløst af politiet ved flere lejligheder. Det fremgår endvidere af de aktuelle baggrundsoplysninger, at der er en fremherskende traditionel og kulturel misbilligelse af homoseksualitet, at homofobi er udbredt, og at der ofte er forvirring om, hvad det indebærer at være LGBT. Selv om der er en stærk ugandisk offentlig opinion mod homoseksualitet, findes der en række organisationer, primært i Kampala, der aktivt og åbent debatterer LGBT-rettigheder og også forfølger sager om LGBT-rettigheder ved domstolene. Der er endvidere etableret støttenetværker for homoseksuelle. Det fremgår videre, at LGBT-spørgsmål drøftes i de større byer, mens det i andre dele er tabubelagt.

På grundlag af baggrundsoplysningerne finder Flygtningenævnet, at selvom ansøgeren er homoseksuel, er der ikke grundlag for at antage, at ansøgeren som følge heraf vil være i risiko for asylbegrundende forfølgelse eller overgreb omfattet af udlændingelovens § 7.

Endelig finder Flygtningenævnet, at det forhold, at ansøgeren figurerer med navn og billede i en artikel på den ugandiske hjemmeside, [navn på hjemmeside], ikke kan føre til en ændret vurdering. Nævnet har herved lagt vægt på ovennævnte baggrundsoplysninger, herunder oplysningerne om, at der er en række organisationer, primært i Kampala, der aktivt og åbent debatterer LGBT-rettigeheder og også forfølger sager om LGBT-rettigeheder ved domstolene, samt at der er etableret støttenetværker for homoseksuelle, og at LGBT-spørgsmål drøftes i de større byer.

Hvis ansøgeren ikke mener, at hun kan vende tilbage til sit hjemområde finder Flygtningenævnet, at ansøgeren kan henvises til at tage ophold et andet sted i Uganda, herunder i Kampala.

Flygtningenævnet finder således, at ansøgeren ikke har sandsynliggjort, at hun ved en tilbagevenden til Uganda vil være i risiko for at blive udsat for forfølgelse, jf. udlændingelovens § 7, stk. 1, eller være i reel risiko for at blive udsat for forhold omfattet af udlændingelovens § 7, stk. 2.”